

[A. M. Hansen.]

Formand for Venstregruppen her i Rigsdagen, men fordi han er Medlem af Lønningsraadet og som saadan ved Besked om det, han taler om. Derfor er det meget mærkeligt, at han, naar han omtaler et saadant Forhold, nævner fuldstændig forkerte Tal.

Han siger, Portøren faar 50 Kr. mere om Aaret. Dette Tal er jo galt. Jeg synes, at Portøren efter det foreliggende Forslag faar lidt nok, og Hr. Hagbart Berg burde slet ikke forsøge paa at gøre det mindre. Hvorfor siger han det ikke netop, som det er, naar han ved Besked? Portøren vil som pensionsgivende Tillæg faa 150 Kr.'s Forhøjelse. Herfra gaar det forhøjede Pensionsfradrag, som andrager 48 Kr. plus Nedgangen i Stedtillægget paa 12—15 Kr. Portøren faar altsaa et Løntillæg paa smaa 90 Kr., altsaa noget mere, ikke saa lidt mere end de 50 Kr., der for Agitationens Skyld skal føres frem.

Jeg indrømmer, at det ikke er nogen stor Lønforbedring for Portøren, der er ikke nogen Grund for Venstres Blade til at gøre Forsøg paa at gøre den mindre. Men nu spørger jeg: Kunde der opnaas mere i Kommissionen? Jeg tror, at hvert eneste Medlem af Kommissionen vil indrømme mig, at det kneb haardt nok med at naa til Enighed om denne Lønstigning. Men hvorfor saa netop komme med en saadan Udtalelse? Havde det nu ikke været bedre, om den forhenværende Venstre-Folketingsmand, fremtrædende Venstremand, Medlem af Lønningsraadet, havde benyttet Lejligheden til at oplyse Portøren og dem, der muligvis var til Stede ved Mødet, om de faktiske Forhold, havde vist Portøren, at han ikke alene faar en Lønforbedring paa 90 Kr., men at han ogsaa gennem det Forslag, der foreligger fra Kommissionens Haand, og som nu er fremsat som Lovforslag her i Rigsdagen, vil faa større Muligheder for Avancement, idet der er oprettet en hel Mængde Avancementsposter for Bundklassen, og at han endelig, naar han er Gang efter et aarelangt Tjenestemandsarbejde skal have sin Pension, vil kunne faa 180 Kr. mere om Aaret i Pension, end han kan efter den nugældende Lov. Hvorfor dog ikke søge at skabe saa stor Tilfredshed som muligt i de laveste Lønklasser ved at sige Sandheden, som den er?

Men ganske anderledes stiller Forholdene sig, naar den samme Taler kommer til Departementscheferne. Saa siger han: Departementschefen faar 1800 Kr. i Lønforhøjelse. Hvad er nu Sandheden om Departementschefens Løn? Hans Grundløn fore-

slaaes forhøjet med 600 Kr. og efter 5 Aars Forløb et Alderstillæg paa 1200 Kr. Det giver de 1800. Men naar nu Hr. Hagbart Berg som Venstres Ordfører i denne Sag var saa ivrig for at trække fra, at han trak dobbelt saa meget fra Portørens Lønforhøjelse, som der skulde trækkes fra, er det dog mærkværdigt, at han fuldstændig glemmer Fradraget i Departementschefens Løntillæg. Hans Fradrag bliver 279 Kr. Og derfor bliver det højeste Løntillæg, han kan naa, 1521 Kr.

Det er ikke saa lidt, og jeg for mit Vedkommende har heller aldrig lagt Skjul paa, at jeg fandt, at det var for meget. Men jeg spørger igen: Har det da været muligt i Kommissionen at faa dette Løntillæg ændret, hvis Enighed skulde opnaas? Jeg er overbevist om, at hvert eneste Medlem af Kommissionen maa give mig Medhold i, at dette var ikke muligt. Men hvorfor da fra Venstres Side komme med saadanne Paastande?

Jeg for mit Vedkommende — det lægger jeg ikke Skjul paa — har Gang paa Gang i Kommissionen udtalt, at jeg fandt, at de her foreslaaede Forhøjelser for ca. 100 af Statens ledende Tjenestemandstillinger, var for store, sammenholdt med de Ændringer, der i øvrigt er Tale om i dette Lovforslag. Jeg har Gang paa Gang givet Udtryk for dette, ligesom jeg ogsaa har gjort gældende, at en saa stor Forhøjelse af disse Embedsmænds Lønninger i hvert Fald burde ledsages af Bestemmelser, der medførte, at de højeste Embedsmænd helt holdtes udenfor Erhvervslivets store Selskaber og Sammenslutninger, saaledes som Forholdet heldigvis allerede er for de fleste eller i hvert Fald for mange af disse Embedsmænd.

Der er intet, der er saa værdifuldt for Staten som dette, at de højeste Embedsmænd alle kan bevare deres absolutte Uafhængighed, som vanskeligt kan opretholdes, dersom Embedsvirksomhed og Deltagelse i Erhvervslivet skal forenes i samme Person. Hele dette Forhold forekommer mig derfor at burde have været ordnet i Forbindelse med Forhøjelsen af Lønningerne. Dette har desværre ikke kunnet opnaas.

Naar derfor Venstres tidligere Formand, Hr. Hagbart Berg, i sin Tale angreb Regeringspartiernes Repræsentanter for disse store Lønforhøjelser, har disse Angreb en fejl Adresse. Jeg indrømmer det aabent: Her er altsaa et Punkt, hvor jeg har maattet bøje mig for at opnaa den ønskede Enighed, og da den statsfinansielle Virkning er saa ringe paa Grund af de relativt faa